

РЕШЕНИЕ

№ 26206

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3693** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от „БТВ Медиа груп“ ЕАД срещу Решение № 402/04.02.2026 г. по нахд № 9407/2025 г. на СРС, НО, 1 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД - 10 – 6/22.05.2025 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал.1 във вр. с чл. 127, ал. 2 и чл. 129, ал.1 от ЗРТ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 86, ал. 2 от ЗРТ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Правят се възражения, че не е осъществен състава на нарушението по чл. 86, ал. 2 от ЗРТ, тъй като неправилно е като отправна точка на изчисляване на периода от 30 минути за първия рекламен блок е взето началото на филма, а не рекламния блок, който го предхожда, а за останалите прекъсвания е посочено началото на съответния предходен рекламен блок. Твърди, че не му е предоставена административнонаказателната преписка в цялост. Поддържа приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Претендира разноски.

Ответникът – председателят на СЕМ прави искане за постановяване на решение, с което да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, X касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № РД - 10 – 6/22.05.2025 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал.1 във вр. с чл. 127, ал. 2 и чл. 129, ал.1 от ЗРТ на „БТВ Медиа груп“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 86, ал. 2 от ЗРТ за това, че на 05.01.2025 г. по време на излъчване на кинематографичното произведение „Последният влак за К.“ е установено, че в периода от 20:09:51 ч. до 20:39:51 ч. филмът е бил прекъснат два пъти за излъчване на рекламни слотове - в 20:14:12 ч. и в 20:36:08 ч. Прието е че това противоречи на императивното изискване кинематографичните произведения да могат да бъдат прекъсвани „по веднъж за всеки период с програмирана продължителност от най-малко 30 минути“.

СРС е потвърдил НП като е приел, че е осъществен състава на чл. 86, ал. 2 от ЗРТ като излъчването на кинематографичното произведение е прекъснато с два рекламни блока в период от 30 минути.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 АПК, намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

По делото не се спори относно фактите, а по отношение на времевия период, в който може да бъде прекъснато кинематографичното предаване за рекламен спот, съгласно приложимата норма на чл. 86, ал. 2 ЗРТ. Според тази разпоредба филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания могат да бъдат прекъсвани от рекламен и/или телепазарен спот по веднъж за всеки период с програмирана продължителност от най-малко 30 минути. Съгласно §1а, т.4 от ДР на ЗРТ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги. Според чл.20, т.2 от същата излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама, за телевизионно пазаруване, или и двете, веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути. Тълкуването на тези разпоредби води до извода, че със същите е предвидена възможност за прекъсване за телевизионна реклама по веднъж на всеки период програмно време, т.е. за всеки времеви период от програмното време от 30 минути, начинаей от началото на произведението, същото може да бъде прекъсвано веднъж от рекламен и/или телепазарен спот. В случая рекламните слотове са излъчени в 20:14:12 ч. и в 20:36:08 ч., тоест прекъсването е два пъти в период с програмирана продължителност от най-малко 30 минути. Правилно е прието, че е нарушен чл. 86, ал. 2 от ЗРТ. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до ограничаване правото на защита. Ответникът разполага с програмата, която е излъчвал и с периодите на прекъсване на излъчването за рекламни слотове. Правото му на защита не е засегнато, няма основание за отмяна на съдебното решение поради съществено процесуално

нарушение.

Случаят не е маловажен по чл. 28 от ЗАНН, доколкото същият не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от другите подобни такива. Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя е формално, поради което за неговата съставомерпост не се изисква да е налице широк обществен отзвук и да са настъпили вредни последици. Следва да се има предвид и че АНО е преценил правилно тежестта на нарушението, поради което санкцията е определена в минималния, предвиден в закона, размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 402/04.02.2026 г. по нахд № 9407/2025 г. на СРС, НО, 1 състав,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.